

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg deltog ikke i nogen filosofisk diskussion om straf heroppefra. Jeg deltog i en meget konkret diskussion om børneporno, og jeg vil godt prøve at gentage argumentet.

Hvis et forbud mod at besidde børneporno har en virkelig god virkning, så det f.eks. får halvdelen af dem, der køber et bestemt børnepornografisk magasin, til at holde op med det, hvad vil der så ske? Der vil ske det, at oplaget bliver halveret. Fint! Det tror jeg så vil føre til, at prisen bliver fordoblet, men det behøver vi ikke skændes om her.

Men vil det også betyde, at misbruget af børn forsvinder, fordi det kun er det halve antal, som køber magasinet? Det er det egentlige spørgsmål, og det er det, man burde forholde sig til.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Først vil jeg sige tak til alle ordførerne for deres positive deltagelse i debatten og deres positive modtagelse af lovforslaget, selv om der selvfølgelig er forskellige holdninger til regeringens forslag.

Det har været en lang debat, som blev rejst af bl.a. Kristeligt Folkeparti, og som forhåbentlig nu kan føre frem til en konklusion. Jeg finder, det har været en svær debat, og derfor kan jeg slet ikke forstå, når hr. Tom Behnke taler om, at det ligefrem er uhæderligt, at regeringen og regeringspartierne mener, det var fornuftigt at tænke sig om og lave en konference eller en høring, hvor man kunne få belyst tingene. Det tror jeg heller ikke hr. Tom Behnke mener, for hr. Tom Behnke sagde også, at han håbede, man lyttede til debatten; det må vel være et udtryk for, at der skal være en debat, og at man skal tænke sig om, inden man foretager sig noget på området. Jeg tror, alle har været enige om det.

Bl.a. fru Lissa Mathiasen understregede, at det er modbydeligt med seksuelt misbrug af børn, at vi skal udtrykke klar afstandtagen til det og afsky for det, og at vi skal finde den måde, hvorpå vi samlet set bedst kan forhindre overgreb på børn. Det er netop det, lovforslaget lægger op til debat om.

Der har under debatten bl.a. været stillet spørgsmål om besiddelse, og hvad der ligger i det udtryk. Jeg vil sige om det og om mange andre af de tekniske spørgsmål, der har været stillet, at dem vil jeg selvfølgelig besvare i udvalget. Men om besiddelse kan jeg dog sige allerede nu, at udtrykket »at besidde« er velkendt i

straffeloven, som flere ordførere har været inde på. Det anvendes således, som det også har været nævnt her, i narkotikalovens § 191.

Generelt stilles der krav om, at man skal have materialet inden for sin rådighedssfære, dvs. have det i hænde eller f.eks. opbevare det i en skuffe i sit hjem. I princippet foreligger der også besiddelse, selv om man kun ganske kortvarigt har materialet i hænde; men det er klart, at man her må tage stilling til det konkrete tilfælde, og hvis en eller anden stikker det i hånden på mig på gaden og jeg så smider det i en papirkurv, har jeg formentlig ikke haft det i besiddelse. Men jeg vil gerne vende tilbage til både dette og andre spørgsmål.

Der har været rejst spørgsmål om, hvorvidt strafferammerne var tilstrækkelige, og jeg vil sige, at i de tilfælde, hvor børn bliver misbrugt, er der en høj strafferamme på op til 10 års fængsel. Men det, vi taler om her, er produktet af misbruget, hvor vi prøver at mindske udbredelsen for dermed at mindske tilskyndelsen til at lave det – det er et svar til hr. Søren Søndergaard.

Men i udvalget vil jeg vende tilbage til de spørgsmål, man stiller, og jeg håber som sagt også, at vi kan finde en fælles afslutning på denne lange og vanskelige debat.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (for forslaget til folketings beslutnings vedkommende anden (sidste)) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslagene henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.37

Mødet genoptaget kl. 13.00.